

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urto/6/2019
Identifikačné číslo spisu:	8018200442
Dátum vydania rozhodnutia:	19.06.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8018200442.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. vo veci uznania cudzozemského rozhodnutia týkajúceho sa odsúdeného G. X., na neverejnom zasadnutí 19. júna 2019 v Bratislave, s následným verejným vyhlásením rozsudku 19. júna 2019 v Bratislave, o odvolaní odsúdeného G. X. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9Ntc/3/2018, z 27. februára 2019, takto

rozhodol:

I. Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9Ntc/3/2018, z 27. februára 2019.

II. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii

sa uznáva vo výroku o vine a vo výroku o treste odňatia slobody týkajúceho sa odsúdeného G. X. a vykoná sa

rozsudok Krajského súdu v Korneuburgu, sp. zn. 612Hv 15/16m, z 3. februára 2017, v spojení s rozhodnutím Vyššieho krajského súdu vo Viedni, sp. zn. 132 BS 101/17y, z 10. júla 2017, ktorým bol občan Slovenskej republiky G. X., nar. XX. H. XXXX v I. T., trvale bytom D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúskej republike, Hirtenberg, uznaný za vinného v bode I/ 1. až 3. zo zločinu krádeže s úmyslom získania profesionálnej zárobkovej činnosti vlámaním, s prirážajúcimi okolnosťami podľa § 127, § 128 ods. 1 č. 5, § 129 ods. 1 č. 1, ods. 2 č. 1, § 130 ods. 1 prvý prípad, ods. 3, § 15 rakúskeho Trestného zákonníka, v bode II/ z prečinu odcudzenia bezhotovostných platobných prostriedkov podľa § 241e ods. 3 rakúskeho Trestného zákonníka, v bode III/ 1. a 2. z prečinu upierania dôkaznej sily verejnej listiny podľa § 229 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka, na tom skutkovom základe, že

G. X. v čase od 15. septembra 2016 do 29. októbra 2016

I/ ukradol, resp. pokúsil sa ukradnúť nižšie menovaným osobám cudzie hnutelné veci vo výške prevyšujúcej hodnotu 5.000,- € vlámaním do bydlísk, budov a dopravných prostriedkov s úmyslom obohatiť sa ich prisvojením, pričom tieto činy spáchal za účelom zabezpečenia si trvalého príjmu opakovaným páchaním krádeží vlámaním aj do bydlísk, a síce:

1. tak, že vstúpil a vlámал sa do obydľí,

a) dňa 25. septembra 2016 v Schlosshofe do rodinného domu T. R., kde ukradol 300,- € v hotovosti tak, že preliezol plot a vstúpil do domu oknom vo výške asi dvoch metrov,

b) dňa 5. októbra 2016 v Schlosshofe do rodinného domu T. R., kde ukradol 300,- € v hotovosti tak, že znova preliezol plot a rozbil motykou sklo na dverách terasy,

c) dňa 29. októbra 2016 v Parbasdorfe ukradol S. O. šperky v celkovej hodnote minimálne 3.000,- € tak, že preliezol asi 150 centimetrov vysoký plot a kameňom rozbil sklo na dverách terasy;

d) dňa 25. októbra 2016 v Haringsee ukradol I. X. hotovosť a šperky v celkovej hodnote asi 700,- € tak, že preliezol asi 150 centimetrov vysoký plot a vstúpil do domu oknom vo výške asi dvoch metrov;

e) v čase od 22. októbra do 29. októbra 2016 v Deutsch Wagrame do rodinného domu X. A. tak, že preliezol plot a rozbil sklo na dverách terasy, kde však nenašiel žiadne cenné predmety;

f) dňa 17. septembra 2016 v Kittsee do domu L. U. a ukradol zlaté šperky v celkovej hodnote 3.275,- € tak, že rozbil okno do kúpeľne;

2. dňa 25. októbra 2016 v Haringsee, okres Haringsee, sa vlámал do budovy tak, že preliezol plot čističky vody v Haringsee a kameňom rozbil sklo na okne, kde však nič nenašiel;

3. vlámaním do dopravných prostriedkov tak, že zakaždým rozbil kameňom alebo tehlou okno na aute, a síce:

a) dňa 25. septembra 2016 v Markthofe ukradol z vozidla A. W. 500,- € v hotovosti;

b) dňa 3. októbra 2016 v Markthofe ukradol T. W. cennosti v celkovej hodnote 350,- €;

c) dňa 3. októbra 2016 v Markthofe ukradol I. V. hotovosť vo výške 20,- €;

d) dňa 23. októbra 2016 v Markthofe ukradol Y. U. dve tašky s rôznymi predmetmi;

e) dňa 2. októbra 2016 v Schlosshofe ukradol W. C. cennosti;

f) dňa 8. októbra 2016 vo Wolfstahle ukradol A. J. hotovosť vo výške 6.000,- €;

g) v čase od 22. do 29. októbra 2016 v Deutsch Wagrame, pričom nenašiel vo vozidle A. A. žiadne cenné predmety;

II/ uprel používaníu bezhotovostných platobných prostriedkov, ktorými nemal disponovať s úmyslom zabrániť ich používaníu v právnom styku, a síce dňa 3. októbra 2016 v Markthofe konaním uvedeným v bode I/3.c) bankomatovej karty I. V.;

III/ uprel používaníu listiny, ktorou nemal disponovať s úmyslom zabrániť jej používaníu v právnom styku na preukázanie práva, právnych vzťahov alebo skutočností, a síce:

1. dňa 3. októbra 2016 v Markthofe konaním uvedeným v bode I/3.c) elektronickej karty a vodičského preukazu I. V. tak, že zobral dokumenty, vrátane peňaženky, z osobného motorového vozidla poškodeného a neskôr ich zahodil;

2. dňa 23. októbra 2016 v Markthofe konaním uvedeným v bode I/3.d) vodičského preukazu, potvrdenia o registrácii vozidla a cestovného pasu Y. U. tak, že ukradol dokumenty, vrátane tašiek, z osobného motorového vozidla poškodeného a neskôr ich zahodil,

za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

III. Podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona odsúdený G. X. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove rozsudkom, sp. zn. 9Ntc/3/2018, z 27. februára 2019 rozhodol tak, že:

- podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná

sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 549/2011 Z. z.“) rozsudok Krajského súdu v Korneuburgu, sp. zn. 612Hv 15/16m, z 3. februára 2017, v spojení s rozhodnutím Vyššieho krajského súdu vo Viedni, sp. zn. 132 BS 101/17y, z 10. júla 2017, sa uznáva a vykoná sa na území Slovenskej republiky v časti, v ktorej bol občan Slovenskej republiky G. X., nar. XX. H. XXXX v I. T., trvale bytom D., uznaný za vinného v bode I/ 1. až 3. zo zločinu krádeže s úmyslom získania profesionálnej zárobkovej činnosti vlámaním s priťažujúcimi okolnosťami podľa § 127, § 128 ods. 1 č. 5, § 129 ods. 1 č. 1, ods. 2, č. 1, § 130 ods. 1 prvý prípad, ods. 3, § 15 rakúskeho Trestného zákonníka, v bode II/ z prečinu odcudzenia bezhotovostných platobných prostriedkov podľa § 241e ods. 3 rakúskeho Trestného zákonníka, v bode III/ 1. a 2. z prečinu upierania dôkaznej sily verejnej listiny podľa § 229 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka, na tom skutkovom základe, že G. X. v čase od 15. septembra 2016 do 29. októbra 2016 I/ ukradol, resp. pokúsil sa (§ 15 rakúskeho Trestného zákonníka) ukradnúť nižšie menovaným osobám cudzie hnuiteľné veci vo výške prevyšujúcej hodnotu 5.000,- € vlámaním do bydlísk, budov a dopravných prostriedkov s úmyslom obohatiť sa ich prisvojením, pričom tieto činy spáchal za účelom zabezpečenia si trvalého príjmu opakovaným páchaním krádeží vlámaním aj do bydlísk, a síce: 1. tak, že vstúpil a vlámал sa do obydľí, a) dňa 25. septembra 2016 v Schlosshofe do rodinného domu T. R., kde ukradol 300,- € v hotovosti tak, že preliezol plot a vstúpil do domu oknom vo výške asi dvoch metrov; b) dňa 5. októbra 2016 v Schlosshofe do rodinného domu T. R., kde ukradol 300,- € v hotovosti tak, že znova preliezol plot a rozbil motykou sklo na dverách terasy; c) dňa 29. októbra 2016 v Parbasdorfe ukradol S. O. šperky v celkovej hodnote minimálne 3.000,- € tak, že preliezol asi 150 centimetrov vysoký plot a kameňom rozbil sklo na dverách terasy; d) dňa 25. októbra 2016 v Haringsee ukradol I. X. hotovosť a šperky v celkovej hodnote asi 700,- € tak, že preliezol asi 150 centimetrov vysoký plot a vstúpil do domu oknom vo výške asi dvoch metrov; e) v čase od 22. do 29. októbra 2016 v Deutsch Wagrame do rodinného domu X. A. tak, že preliezol plot a rozbil sklo na dverách terasy, kde však nenašiel žiadne cenné predmety; f) dňa 17. septembra 2016 v Kitzsee do domu L. U. a ukradol zlaté šperky v celkovej hodnote 3.275,- € tak, že rozbil okno do kúpeľne; 2. dňa 25. októbra 2016 v Haringsee, okres Haringsee, sa vlámал do budovy tak, že preliezol plot čističky vody v Haringsee a kameňom rozbil sklo na okne, kde však nič nenašiel; 3. vlámaním do dopravných prostriedkov tak, že zakaždým rozbil kameňom alebo tehlou okno na aute, a síce: a) dňa 25. septembra 2016 v Markthofe ukradol z vozidla A. W. 500,- € v hotovosti; b) dňa 3. októbra 2016 v Markthofe ukradol T. W. cennosti v celkovej hodnote 350,- €; c) dňa 3. októbra 2016 v Markthofe ukradol I. V. hotovosť vo výške 20,- €; d) dňa 23. októbra 2016 v Markthofe ukradol Y. U. dve tašky s rôznymi predmetmi; e) dňa 2. októbra 2016 v Schlosshofe ukradol W. C. cennosti; f) dňa 8. októbra 2016 vo Wolfstahle ukradol A. J. hotovosť vo výške 6.000,- €; g) v čase od 22. do 29. októbra 2016 v Deutsch Wagram, pričom nenašiel vo vozidle A. A. žiadne cenné predmety; II/ uprel používaniu bezhotovostných platobných prostriedkov, ktorými nemal disponovať s úmyslom zabrániť ich používaniu v právnom styku, a síce dňa 3. októbra 2016 v Markthofe konaním uvedeným v bode I/3.c) bankomatovej karty I. V.; III/ uprel používaniu listiny, ktorou nemal disponovať s úmyslom zabrániť jej používaniu v právnom styku na preukázanie práva, právnych vzťahov alebo skutočností, a síce: 1. dňa 3. októbra 2016 v Markthofe konaním uvedeným v bode I/3.c) elektronickej karty a vodičského preukazu I. V. tak, že zobral dokumenty, vrátane peňaženky, z osobného motorového vozidla poškodeného a neskôr ich zahodil; 2. dňa 23. októbra 2016 v Markthofe konaním uvedeným v bode I/3.d) vodičského preukazu, potvrdenia o registrácii vozidla a cestovného pasu Y. U. tak, že ukradol dokumenty, vrátane tašiek, z osobného motorového vozidla poškodeného a neskôr ich zahodil, a bol mu uložený podľa § 28 ods. 1, § 29, § 130 rakúskeho Trestného zákonníka trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov so zaradením podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z., § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Rozsudok bol doručený Krajskej prokuratúre v Prešove 15. apríla 2019 a odsúdenému G. X. 24. apríla 2019 a Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky 17. apríla 2019.

Proti tomuto rozsudku podal odsúdený G. X. odvolanie (č. l. 134 spisu).

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že bol odsúdený na 8 rokov za 20.000,- € a momentálne sa

odvolal na Najvyšší súd Francúzskej republiky. Je pravda, že skutky vykonal ako je uvedené vo vyšetrovacom spise. Nesnaží sa nikoho presvedčať o svojej nevine. Mal neplateného advokáta a preto nemal žiadnu šancu sa brániť. Odsúdený sa nachádza v krajine, kde tresty pedofilov a sexuálnych deviantov neprevyšujú 30 mesiacov a on dostal 8 rokov za krádež vlámaním, hoci sa nikomu nič fyzicky nestalo. Odsúdený mal na súde sudcov z ľudu a počítač vybral náhodných občanov z regiónu a títo traja ľudia sa potom postavili proti nemu. V Rakúskej republike nenávidia ľudí ako je on. Odsúdený sa za všetko ospravedlnil a je ochotný vrátiť dlhy. Je narkoman, poberá metadón (syntetickú náhradu heroínu), už skoro nikoho a nič nemá, iba kradne a kupuje si drogy. Na Slovensku bol odsúdený asi pred siedmimi rokmi, je čistý. Žiada zmierniť trest. Dostal 8 rokov, čo je veľa a výška trestu je neúnosná. Je kriminálnik, nie vrah.

Odvolanie odsúdeného bolo doručené na vyjadrenie prokurátorovi Krajskej prokuratúry v Prešove, ktorý sa do času rozhodovania súdu o podanom odvolaní odsúdeného G. X. nevyjadril.

Odvolanie s trestným spisom bolo 31. mája 2019 predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) na rozhodnutie, ktorý na verejnom zasadnutí 19. júna 2019 podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného je prípustné (§ 306 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z.) a v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie odsúdeného je dôvodné, ale pre iné skutočnosti ako uvádzal v podanom odvolaní.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na verejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva, alebo neuznáva.

Podľa § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Zo spisu krajského súdu, sp. zn. 9Ntc/3/2018, vyplýva, že Spolkové Ministerstvo spravodlivosti Rakúskej republiky dňa 16. júla 2018, zaslalo Krajskému súdu v Prešove podľa článku 4 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktoré ukladajú trest odňatia slobody alebo opatrenia so zbavením osobnej slobody, za účelom ich výkonu v Európskej únii, osvedčenie a rozsudok súdu Landesgericht Korneuburg, sp. zn. 612/Hv/15/16m, z 3. februára 2017 a rozsudok Oberlandesgericht Wien, sp. zn. 132 BS 101/17y, z 10. júla 2017, týkajúci sa odsúdeného G. X., nar. XX. H. XXXX v I. T., občana Slovenskej republiky, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Hirtenbergu.

Krajský súd v Prešove si podľa § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. vyžiadaval od krajskej prokuratúry vyjadrenie. Vo vyjadrení z 31. augusta 2018 a následne z 1. februára 2019, krajská prokuratúra vyslovila súhlas s uznaním a výkonom rozhodnutia Rakúskej republiky ohľadne odsúdeného G. X. (č. l. 52, č. l. 120 spisu).

Pokiaľ ide o úvahy a závery krajského súdu týkajúce sa nezistenia dôvodov na odmietnutie uznania cudzozemského rozhodnutia a splnenia všetkých zákonom predpokladaných podmienok na pozitívne rozhodnutie podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z., prezentované v odôvodnení napadnutého rozsudku, tieto považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za relevantné, opodstatnené, dostatočné a vyčerpávajúce.

Skutky odsúdeného, právne kvalifikované rozhodnutiami cudzozemského súdu ako trestný čin krádeže vlámaním, odcudzenia bezhotovostných platobných prostriedkov, upierania dôkaznej sily verejnej listiny, sú trestným činom uvedeným v § 4 ods. 3 písm. r) zákona č. 549/2011 Z. z., a teda súd neskúma, či ide o trestný čin podľa právneho poriadku Slovenskej republiky (č. I. 67 spisu).

Správne postupoval Krajský súd v Prešove, keď pri uznaní rozsudku súdu štátu pôvodu rozhodol podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. tak, že výrok o treste odňatia slobody ponechal bez premeny, keďže nezistil existenciu dôvodov uvedených v § 17 ods. 2, ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z. S ohľadom na druh trestu, dĺžku jeho trvania a trestnú sadzbu je takýto postup zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Prvostupňový súd správne postupoval aj v prípade, keď odsúdeného v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, keďže odsúdený, hoci v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (odpis z registra trestov č. I. 40 a nasl.), nebolo však možné zistiť v akom stupni strázenia sa odsúdený nachádzal a keďže odsúdený podal odvolanie a Najvyšší súd Slovenskej republiky je viazaný zásadou zákazu reformatio in peius, nebolo možné privodiť iný záver pre zaradenie odsúdeného do iného stupňa strázenia.

Krajský súd však pochybil, keď pri rozhodovaní nepostupoval aj podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku, ktorého aplikácia je nevyhnutná, ak súd rozhoduje o pokračovaní výkonu trestu odňatia slobody bez jeho premeny.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že zákon č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii je lex specialis ku konaniu podľa Trestného poriadku. Explicitne to vyplýva z § 29 zákona č. 549/2011 Z. z., ktorý znie: „Ak tento zákon neustanovuje inak na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok“.

Zákon č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii v ustanovení § 17 ods. 2 stanovuje nasledovné: „Ak sa rozhodnutím uložila trestná sankcia spojená s odňatím slobody, ktorá nie je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rozhodnutím podľa odseku 1 nahradí trestnú sankciu takou trestnou sankciou, ktorú by mohol uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval; pritom dbá o to, aby takto uložená trestná sankcia nezhoršila postavenie odsúdeného a v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uloženej trestnej sankcii. Trestnú sankciu spojenú s odňatím slobody nemožno nahradiť peňažným trestom“.

Ustanovenie § 17 ods. 3 stanovuje nasledovné: „Ak sa rozhodnutím o trestnej sankcii uložila trestná sankcia v trvaní, ktoré nie je zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rozhodnutím podľa odseku 1 trvanie trestnej sankcie primerane upraví. Takto upravená dĺžka trvania trestnej sankcie nesmie byť kratšia ako najdlhšie trvanie ustanovené pre rovnaké trestné činy podľa právneho poriadku Slovenskej republiky“.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že zákon č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii síce berie do úvahy prípady, pri ktorých dochádza k uloženiu sankcie, ktorá nie je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky alebo jej trvanie (dĺžka) nie je zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, avšak nezohľadňuje prípady, kedy dĺžka trvania a druh trestu odňatia slobody uloženého uznaným cudzím rozhodnutím sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky. V takom prípade, keďže nemožno postupovať podľa zákona č. 549/2011 Z. z., je bezpodmienečne potrebné rozhodnúť podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku, ktorý znie: „Ak dĺžka trvania a druh trestu odňatia slobody uloženého uznaným cudzím rozhodnutím sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd v rozhodnutí o uznaní

súčasne rozhodne, že sa bude vo výkone trestu uloženého cudzím rozhodnutím pokračovať bez jeho premeny podľa odseku 1. Tento postup je vylúčený, ak súd uzná cudzie rozhodnutie len pre niektorý z viacerých trestných činov, ktorých sa cudzie rozhodnutie týka".

Toto ustanovenie je osobitnou, zjednodušenou formou exequaturu. Súd rozhoduje, že sa bude pokračovať vo výkone trestu „uloženého cudzím rozhodnutím" (teda v takej dĺžke a v takom druhu, ako ho uložil cudzí súd) a bez jeho premeny podľa odseku 1, teda bez premeny na trest, ktorý by uložil slovenský súd, keby sám konal v trestnej veci. To však neznamená, že pri postupe podľa § 517 ods. 2 nedochádza k „premene trestu". Súd preberá cudziu sankciu do svojho vlastného uznávacieho rozsudku, a teda „premieňa trest" uložený v cudzom rozhodnutí na „svoj" trest tým, že ho prevezme do slovenského rozhodnutia. Pri danom postupe sa od súdu nevyžaduje, aby vykonal hĺbkovú analýzu cudzieho rozhodnutia. Ak usúdi, že dĺžka a druh trestu odňatia slobody sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, teda zodpovedajú trestným sadzbám za konkrétny trestný čin a spôsobu výkonu trestu tak, ako ich predvída slovenský právny poriadok, jednoducho sankciu udelenú cudzím justičným orgánom „prevezme" do výroku svojho uznávacieho rozsudku a rozhodne, že sa vo výkone tohto trestu bude pokračovať bez jeho premeny na trest, ktorý by uložil podľa slovenského právneho poriadku, keby sám konal vo veci.

Na základe uvedeného je teda potrebné vyvodiť záver, že ak súd Slovenskej republiky rozhodne o uznaní cudzozemského rozhodnutia tak, že sa vo výkone trestu bude pokračovať bez jeho premeny, vždy je nutná aplikácia § 517 ods. 2 Trestného poriadku. Pokiaľ súd nerozhodne podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku, nastáva situácia, že uznaným rozhodnutím by odsúdený mal vykonať celý trest v pôvodnej dĺžke na území Slovenskej republiky tak, ako mu bol uložený v štáte pôvodu, hoci by už časť takto uloženého trestu mal vykonanú v štáte pôvodu.

K námietkam odsúdeného Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na článok 6 bod 2 písm. a/ Rámcového rozhodnutia, podľa ktorého sa súhlas odsúdenej osoby nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije, ktorá podmienka bola splnená (odsúdený má štátnu príslušnosť slovenskú a trvalý pobyt má na území Slovenskej republiky - č. l. 47-48 spisu). Keďže odsúdenému bol uložený trest, ktorý bol zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky (trestný čin krádeže spáchaný závažnejším spôsobom konania - vlámaním podľa § 212 ods. 4 písm. b) s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona - trestná sadzba 3 až 10 rokov), krajský súd správne postupoval a zachoval dĺžku trestnej sankcie v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 8 rokov zároveň tak, aby nebol odsúdenému uložený prísnejší trest, ako mu bol uložený súdmi Rakúskej republiky. S poukazom na túto skutočnosť, ale i okolnosti konštatované v rozhodnutiach cudzozemských súdov (č. l. 85 - 92, 107 - 113 spisu), vzhľadom na výšku spôsobenej škody, rozsah spáchanej trestnej činnosti a pomerne dlhú dobu páchania skutku (september 2016 aj október 2016), ani Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd, nepovažoval trest uložený vo výmere 8 rokov za neprimerane prísny, naviac uložený v súlade so zákonom.

Ustanovenie § 29 zákona č. 549/2011 Z. z., o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii (ďalej len zákon č. 549/2011 Z. z.), znie: „Ak tento zákon neustanovuje inak na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok". Z povahy veci vyplýva, ide najmä o tie ustanovenia Trestného poriadku, ktoré obsahovo vo všeobecnosti upravujú konanie o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia, a teda konanie podľa prvého dielu tretej hlavy piatej časti Trestného poriadku - uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia - § 515 - 521 Trestného poriadku a samozrejme i ustanovenia o rozsudku (§ 163 a nasl. Trestného poriadku a pod.). Označené konanie je konaním *lex specialis* ku konaniu podľa šiestej hlavy tretej časti Trestného poriadku - odvolanie a konanie o ňom, ktoré ako podporné subsidiárne dopĺňa konanie špeciálne. Podľa § 518 ods. 4 tretia veta Trestného poriadku. „Ak (poznámka - najvyšší súd) odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva". Najvyšší súd je teda povinný (bez možnosti zrušenia a vrátenia veci krajskému súdu) rozhodnúť o podanom odvolaní s konečnou platnosťou a preto musí vždy preskúmať napadnutý

rozsudok ako celok a napraviť každý chybný výrok v rozsudku o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rešpektujúc ustanovenie § 518 ods. 4 Trestného poriadku a postupujúc v súlade s ním zrušil celý rozsudok Krajského súdu v Prešove a vo veci sám rozhodol.

S ohľadom na to rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.